

Sbírka soudních rozhodnutí

Věc C-656/13

L
v.
M

(žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Nejvyšším soudem)

„Řízení o předběžné otázce — Prostor svobody, bezpečnosti a práva — Soudní spolupráce v občanských věcech — Příslušnost ve věcech rodičovské zodpovědnosti — Nařízení (ES) č. 2201/2003 — Článek 12 odst. 3 — Dítě nesezdaných rodičů — Prorogace příslušnosti — Neexistence jiné související projednávané věci — Přijetí příslušnosti — Napadení příslušnosti soudu ze strany účastníka řízení, který podal návrh na zahájení řízení k témuž soudu“

Shrnutí – rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 12. listopadu 2014

1. *Soudní spolupráce v občanských věcech — Příslušnost a uznávání a výkon rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti — Nařízení č. 2201/2003 — Příslušnost ve věcech rodičovské zodpovědnosti — Prorogace příslušnosti — Prorogace ve prospěch soudu členského státu, v němž dítě nemá obvyklé bydliště — Prorogace, která není podmíněna existencí jiného řízení probíhajícího u uvedeného soudu*

(Nařízení Rady č. 2201/2003, čl. 12 odst. 3)

2. *Soudní spolupráce v občanských věcech — Příslušnost a uznávání a výkon rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti — Nařízení č. 2201/2003 — Příslušnost ve věcech rodičovské zodpovědnosti — Prorogace příslušnosti — Příslušnost, kterou všechny strany řízení výslovně či jiným jednoznačným způsobem přijaly — Pojem*

[Nařízení Rady č. 2201/2003, čl. 12 odst. 3 písm. b)]

1. Článek 12 odst. 3 nařízení č. 2201/2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a o zrušení nařízení č. 1347/2000 musí být vykládán v tom smyslu, že pro účely řízení o rodičovské zodpovědnosti umožňuje založit příslušnost soudu členského státu, v němž dítě nemá obvyklé bydliště, i v případě, že u zvoleného soudu neprobíhá žádné jiné řízení.

Kdyby totiž byla působnost čl. 12 odst. 3 nařízení č. 2201/2003 omezena na situace, kdy lze řízení ve věci rodičovské zodpovědnosti spojovat s jiným, již probíhajícím řízením, značně by to omezilo možnosti využít prorogace příslušnosti, kterou upravuje toto ustanovení, neboť nutnost zahájit řízení ve věci rodičovské zodpovědnosti může nastat nezávisle na jakémkoliv jiném řízení, a ohrozilo by to tak užitečný účinek tohoto ustanovení a cíl rovnosti všech dětí.

(viz body 46, 50, 52, výrok 1)

2. Článek 12 odst. 3 písm. b) nařízení č. 2201/2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a o zrušení nařízení č. 1347/2000 musí být vykládán v tom smyslu, že nelze mít za to, že příslušnost soudu, u něhož jeden z účastníků zahájil řízení ve věci rodičovské zodpovědnosti, „všechny strany řízení [...] výslovně či jiným jednoznačným způsobem přijaly“ ve smyslu tohoto ustanovení, pokud žalovaný v tomto prvním řízení zahájí později u téhož soudu druhé řízení a při prvním úkonu, který mu náleží v rámci prvního řízení, namítá nepřislušnost tohoto soudu.

(viz bod 59, výrok 2)